

РЕШЕНИЕ

№ 1161

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10226** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 09.07.2019 г., постановено по н.а.х. дело № 1807/2019 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 98-ми състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 117 от 03.08.2018 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл.326 от Закона за енергетиката за нарушение на чл.5, ал.4 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма], чрез процесуалния му представител - адв. Л. Ц., с искане то и потвърденото с него НП да бъдат отменени. Наведените касационни основания са за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения- чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител в проведеното заседание.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че с писмо вх. № 12-01-592 от 28.02.2018 г. [фирма] е представило в Комисията за регулиране на съобщенията годишен отчет за дейността през 2017 г. по чл.5 от Общите изисквания. Към отчета на бил представен „Въпросник за проучване на възможността за достъп и ползване на селищна подземна канална мрежа“. Въпросникът не бил представен пред КРС до 15.04.2018 г. Прието е, че по този начин [фирма] е извършило нарушение на чл.5, ал.4 от Общите изисквания, за което е съставен АУАН № С-202/ 09.07.2018 г., въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна, за да потвърди НП, СРС е обусловил изводи, че същото е издадено при спазване на процесуалните изисквания и при правилно приложение на материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, намира обжалваното решение за валидно и допустимо, но неправилно поради неправилно приложение на закона.

Санкционната норма на чл.326 ЗЕС урежда санкция за предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги след подаване на уведомление по чл. 66, за нарушение на някое от общите изисквания по чл. 73. Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения се приемат на основание чл.73, ал.1 ЗЕС с решение на КРС при спазване на принципите за прозрачност, равнопоставеност и пропорционалност. Дефиницията за понятието „предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги“ е разписана в нормата на § 1 т.50 от ДР на ЗЕС, като същата адресира като попадащо в своя обхват всяко физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което осъществява по търговски начин електронни съобщения при условията на този закон. С оглед на конкретното определение, предвид дейността, развивана от касатора, недвусмислено се налага извод, че дейността му се изразява в предоставяне на обществени съобщителни мрежи и услуги. По съдържанието на предлаганите от дружеството услуги се достига до извод, че то отговаря на изискванията за особен субект и поради това адресат на нормите на ЗЕС и Общите изисквания. Следователно [фирма] е дължало изпълнение на задължението, вменено с чл.5, ал.4 от Общите изисквания, според което в случаите, когато предоставената в срока по ал.1 информация е непълна или неточна, предприятията са длъжни да представят необходимите корекции по нея, но не по-късно от 15 април на текущата година.

Според чл.5, ал.1 от ОИ предприятията предоставят годишния си отчет в срок до 1-ви

март ежегодна. Годишният отчет се изготвя по образец на формуляр, утвърден от КРС, и се предоставя на комисията по един от следните три начина: чрез електронния портал на комисията, или на хартиен носител и по електронна поща или на електронен носител. В случая няма спор, че [фирма] е предоставило в КРС на адрес [населено място], [улица], годишен отчет за дейността през 2017 г. на 28.02.2018 г. Предприятието е наказано за това, че в срок до 15.04.2018 г. не е предоставило в КРС корекции на отчета, който комисията намерила за непълен.

Независимо от наличието на изрична уредба по чл.5, ал.1 от ОИ относно реда и срока за изпълнение на задължението за ежегодно предоставяне на отчет и уредба на срока за предоставяне на необходимите корекции по чл.5, ал.4 от ОИ в случаите на непълна или неточна информация, задълженото лице следва да бъде уведомено от комисията, че подаденият от него отчет по чл.5, ал.1 от ОИ следва да бъде коригиран в срока по чл.5, ал.4 от ОИ. Утвърждаването на форма на отчета не означава знание у задълженото лице, че подаденият такъв е непълен или неточен. Наличието на срок за изпълнение на задължението също не презумира знание за необходимост от корекция по смисъла на вменената за нарушена норма на чл.5, ал.4 от ОИ. В случая, административнонаказващият орган не представя доказателства, че е уведомил И. К. Е. за необходимостта от корекция на подадения отчет. За да се вмени неизпълнение на задължение по чл.5, ал.4 от ОИ следва да са налице редовно връчени указания от КРС до предприятието относно вида на липсващата или непълна информация. В случая такива данни липсват.

От друга страна, както в АУАН, така и в НП, не е посочено с какъв акт на длъжностно лице при КРС и на коя дата, предприятието е уведомено за липсващата или непълна информация. АНО се е задоволил декларативно да посочи, че [фирма] не е предоставило на КРС в срок до 15.04.2018 г. необходимите корекции по непълния отчет за 2017 г., но както се посочи, това обстоятелство не следва от наличието на уреден срок за изпълнение на задължението, а от изричното уведомление за наличието на нередовности в отчета. При липса на изложени в АУАН и в НП данни, че изобщо на предприятието е изпращано такова съобщение, съдът приема, че описанието на нарушението в АУАН и в НП не съответства на изискванията по чл.42, т.4, респ. чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Това обосновава допуснато в хода на административно-наказателното производство съществено процесуално нарушение – самостоятелно основание за отмяна на НП. Това е така, тъй като АНО нито твърди, нито доказва редовно връчено съобщение за наличие на непълнота или нередовност в подадения отчет за 2017 г. След като не е изисквана такава информация, на наказаното предприятие не може да се вмени нарушение по чл.5, ал.4 от ОИ. Като е достигнал до обратен правен извод, въззивният съд е постановил обжалваното решение при неправилно приложение на закона. На основание чл.221, ал.2 АПК е дължима неговата отмяна и на основание чл.222, ал.1 АПК постановяване на друго за отмяна на НП.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, XX касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 09.07.2019г. постановено по н.а.х.д. № 1807/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98-ми състав и вместо него

постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 117 от 03.08.2018 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл.326 от Закона за енергетиката за нарушение на чл.5, ал.4 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.